

Kamila Řepíková

Vliv galicijštiny na kastilštinu – interference a výpůjčky

(posudek vedoucího bakalářské práce)

Volba tématu nebyla v tomto případě náhodná – autorka bakalářské práce delší dobu pobývala v Galicii a má k tamnímu jazyku, kultuře i společnosti osobní vztah. Osobní zaujetí je ostatně v práci velmi patrné.

Práce formálně sestává z Úvodu, devíti kapitol a Závěru, v podstatě se ale skládá ze dvou hlavních částí. První z nich, zahrnující druhou, třetí a částečně čtvrtou kapitolu, má teoretickou, spíše obecně lingvistickou povahu. Zabývá se definicí jazyka a dialektu a jejich vzájemnými vztahy, jazykovým bilingvismem, diglosií, interferencí a integrací. Tyto obecně popsané jevy a pojmy jsou pak ilustrovány na konkrétní jazykové situaci v Galicii. Autorka se snaží vzít v úvahu veškeré relevantní souvislosti – věnuje se proto historickému vývoji území Galicie a jazykových útvarů, jimiž se na něm mluví, jazykové politice španělské a galicijské vlády i místu galicijštiny mezi románskými jazyky. Poslední dvě kapitoly, osmá a devátá, jsou pak věnovány tématu, které je obsaženo v názvu práce: postupně jsou analyzovány jazykové interference mezi španělštinou a galicijštinou na různých jazykových rovinách (fonetické a fonologické, morfologické, syntaktické, lexikální, pravopisné).

Jak vyplývá z popisu práce, téma autorce nedávalo prostor pro vlastní přínos spočívající v analýze jazykového materiálu, jak tomu u bakalářských prací obvykle bývá. Z toho by bylo možné vysuzovat, že jde o práci hodně závislou na sekundární literatuře. To je do jisté míry pravda, nicméně je třeba dodat, že na to, že se jedná o práci bakalářskou, a nikoli diplomovou, prokázala autorka velmi slušnou orientaci v základních lingvistických pojmech i schopnost syntetizovat poznatky získané ze sekundární literatury a vytvořit z nich relativně bezesporný a koherentní výklad. To není vůbec samozřejmé. Je evidentní, že v obecně lingvistických vodách si je méně jistá než u témat souvisejících s Galicií a galicijštinou – zejména pasáže o jazyku, dialektu, ale i některé výklady o bilingvismu by šlo jistě doplnit, rozšířit a zpřesnit – nicméně i tyto kapitoly jsou na bakalářskou práci solidní (autorčin výklad některých sociolingvistických pojmů může být navíc pěknou ukázkou poměrně značné terminologické nejednotnosti, která v tomto lingvistickém oboru dosud vládne). Ústřední pasáž textu, totiž popis jazykových interferencí, je zpracována suverénně.

Velká část sekundární literatury je galicijská nebo španělská – chtěl bych ocenit, že se autorka velmi slušně vyrovnala s převodem těchto výkladů do češtiny, což je na bakalářské úrovni někdy obtížný úkol.

Po formální a jazykové stránce je práce až na několik drobností (překlepy aj.) velmi dobře připravena.

K obhajobě bych měl jeden dotaz/podnět: na s. 18 autorka mluví o tom, že studenti mluví galicijsky se svými rodiči (příp. prarodiči, kteří většinou španělštinu neovládají), a i na jiných místech lze z výkladu vysuzovat, že starší generace má ke galicijštině blíže. Není s tímto závěrem v rozporu tabulka na s. 18?

Předkládaná práce dle mého názoru splňuje nároky kladené na bakalářské práce, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 20. 8. 2011

doc. PhDr. Petr Čermák, Ph. D.